

Veel protestantse gemeenten hebben hun adres in de Kerkstraat. In deze rubriek zoeken we ze op en vragen we naar het kerkelijk leven. Wat gaat er goed en wat geeft zorg?

Deze maand vertelt de **Protestantse Gemeente Marken** bij monde van **ds. Huib Klink** over haar grootste vreugde en haar grootste verdriet.

Grootste vreugde

“De betekenis van de kerk voor ons eiland. Ook al zit de kerk op zondag niet vol, het geloof is voor veel Markers van grote betekenis. Ze leven met vertrouwen op Christus. Het is dankbaar en vreugdevol om hier dominee te zijn, er voor de Markers te zijn en iets op te lichten van Christus die de goede Herder is.”

Grootste zorg

“Op den duur zullen we het vraagstuk van het hebben van twee kerkgebouwen op de agenda moeten plaatsen, maar dat zijn maar stenen. In de kerk gaat het om mensen, om geloof, om de voortgang van het evangelie, om mensen bij Christus brengen en om het geluk van mensen. Onder jonge mensen neemt de interesse voor het geloof en voor Christus af. Zijn we met elkaar in staat om deze mensen, die in een sterk veranderende wereld leven, nog voor Christus te interesseren?”

Huib Klink

“Ik ben dominee voor het hele eiland”

Marken

De Kerkstraat

Kerk door de week

De concentratie ligt hier op de kerkgang. “Door de week is er niet zoveel behoefte om bij elkaar te komen. Wel is er een gemeentegroeigroep. In de zomer is de kerk dagelijks open; er zijn veel vrijwillige ‘kerkzitters’. Ook is er dan een vakantiebijbelweek voor kinderen in het hele dorp. Met Pinksteren kregen alle senioren op Marken dit jaar een orchidee met een kaartje eraan. Bij jubilea brengen we een bloemetje namens de kerk. De Patmoskerk heeft bingo, ‘kienen’ noemen we dat hier.”

De kerk

De grote Kerk stamt uit 1904. “Heel sfeervol, je proeft de generaties vóór je. Maar het heeft weinig faciliteiten. Bijzonder is dat er miniatuurmodellen van schepen hangen. Dat is typisch voor kerkjes rond de Zuiderzee. Naast onze protestantse gemeente is er geen kerk in het dorp. Ik ben dus dominee voor het hele eiland.”

De gemeente

Twee derde van alle Markers is lid van de gemeente; vrijwel alleen maar authentieke Markers, er is weinig 'import'. "Het zijn aanpakkers en doeners, ondernemers en genieters. Voor Markers geldt dat je niet altijd naar de kerk hoeft te gaan; het leven van alledag en het leven met God horen bij elkaar. Marken is een hechte gemeenschap; mensen kijken naar elkaar om, zorgen voor elkaar als het in het leven stormt."

De straat

De gemeente beschikt sinds de fusie hervormd-gereformeerd in 2011 over twee kerkgebouwen die beide in gebruik zijn. De Grote Kerk staat op de Kerkbuurt, de oudste werf van Marken, midden op het eiland. Het is een doorgaande weg; er komen busladingen vol toeristen langs die de sfeer van het eiland willen proeven. Rondom de kerk staan woonhuizen. De Patmoskerk staat tussen de Kerkbuurt en de pittoreske haven van Marken.

Gastvrij onthaald

We waren rond de 20 jaar oud, en gingen met een groep jongeren uit de kerk naar Hongarije. Al jaren waren er contacten met een gemeente, nu gingen we een paar weken helpen met praktische klussen rond de kerk en de pastorie. In alles toonden de gastgezinnen hun gastvrijheid. We kregen de mooiste kamers. Er werd uitgebreid voor ons gekookt, en zo veel gebakken dat we het met geen mogelijkheid op konden. Kosten noch moeite werden gespaard. Zó, dat het soms ook ongemakkelijk voelde; we merkten wel dat het mensen werkelijk iets kostte om dit allemaal voor ons te doen.

Nu zat aan deze gastvrijheid vast en zeker ook een cultureel aspect.

Maar wie in de Bijbel op onderzoek uitgaat, ziet al snel dat de christelijke gemeente in allerlei toonaarden opgeroepen wordt om gastvrij te zijn. In onze tijd is iedere gemeente daar op haar eigen manier mee bezig. Hoe zijn we gastvrij voor mensen die ons kerkgebouw binnenkomen? Hoe laten we hen merken dat ze welkom zijn?

Kosten noch moeite werden gespaard

Monumentale kerkgebouwen hebben het voordeel dat toeristen vaak zomaar even binnenkomen. Maar mensen gastvrij ontvangen is gelukkig niet gelinkt aan een gebouw. In mijn vorige gemeente werd jaarlijks op een groot grasveld een maaltijd gehouden voor en door buurtbewoners. Het leverde altijd mooie ontmoetingen op.

Als christenen leven we uit het geloof dat we door Christus gastvrij onthaald worden.

Hij dient ons met zijn genade, door de doop worden we verwelkomd in zijn gemeente, en aan zijn tafel worden we gediend met brood en wijn. Wie zoveel ontvangt, kan niet anders dan ook anderen in deze overvloed laten delen.

Ik wil jou van harte dienen en als Christus voor je zijn.

Ds. Marco Batenburg
preses generale synode